

Ævintýri Steingríms og Njáls í eyðimörkinni



Höfundur: Kári Ásmundsson

Kaflí 1. Velkomin í eyðimörkina!

Hæ! Ég heiti Steini og ég heiti Njáll, verið velkomin í eyðimörkina!

Eyðimörkin er mjög heitur og þurr staður.

Þar sem sólin skín mjög mikið og landið er þakið sandi og grjóti.

En eyðimörkin er samt full af lífi. Skoðum eyðimörkina saman!



Kaflí 2. Stóra, bjarta sólin.

Sólin í eyðimörkinni er eins og risastór eldkúla. Hún gerir sandinn heitan og glansandi.

En sum dýr elska hitann! Eðlur, liggja í sólinni allan daginn og drekka í sig hlýjuna.

Njáll segir: Ef að þú værir dýr, þá værir þú Eðla útaf að þú ert svo latur, Steingrímur fór að skellihlæja.



Kafli 3. Leynihellirinn

Einn sólríkan dag voru strákarnir tveir,
Steini og Njáll, að skoða eyðimörkina.

Sandurinn var hlýr undir fótum þeirra og þeir elskuðu að leita að undarlegum steinum. Þegar þeir gengu meðfram háum sandhóli vakti eitthvað athygli þeirra.

"Sjáðu!" Steini benti.



Hálf hulin sandi var lítill, dularfullur hellir.
Strákarnir litu á hvorn annan með spenntum
augum. "Við ættum að fara inn!" sagði Njáll og
án þess að hugsa sig tvisvar um hlupu þeir í átt
að hellinum.

Skugginn í hellinum var kaldur og rólegur,
fullkominn felustaður frá heitri sólinni. Þeir tóku
eftir blikkandi ljósi sem glitraði á veggjunum.



„Hvað er þetta?“ hvíslaði Njáll. Þeir læddust nær og fundu lítinn haug af glitrandi kristöllum sem glóandi undir daufu ljósi. Strákarnir trúðu ekki sínum eigin augum - höfðu þeir allt í einu uppgötvað fjársjóð?



Þeir fóru að hlæja og ímynduðu sér að þeir væru ríkir, hugrakkir landkönnuðir að finna leynilega steina. „Við ættum að taka einn með okkur heim,“ sagði Sigfús og hélt einum upp eins og sannur ævintýramaður.

Með sérstöku uppgötvuninni fóru strákarnir úr hellinum.



Kafli 4. Ferðin heim.

Steingrímur og Njáll voru hlæjandi og töluðu um fjársjóðinn sinn þegar þau lögðu leið sína heim yfir sandeyðimörkina.

Sólin var farin að setjast og varpa löngum skugga yfir jörðina. Allt í einu heyrðu þeir þrusk í nágrenninu. „Heyrðirðu þetta?“ hvíslaði Steingrímur og leit í kringum sig. Rétt í þessu rann stór snákur út fyrir aftan stein, skröltið titraði og tungan flöktaði í loftinu.

Njáll tók skref til baka. „Uh-oh ... ég held að hann sé reiður að við erum hér!“ sagði hann stressaður og hræddur. Strákarnir stóðu eins kyrrir og þeir gátu, í von um að snákurinn myndi missa áhugann.



Kafli 5. vinir til bjargar.

En áður en þeir gátu stigið annað skref heyrðu þeir vængjablakandi yfir höfuð. Hrægammar flugu í hringi fyrir ofan og kvökuðu hátt.

Strákarnir voru einmitt á heimili hrægammana!

„Jæja, við ættum að fara hægt, mjög hægt“ hvíslaði Njáll. Þeir fóru varlega að labba aftur á bak og gáfu snáknum nóg pláss. Loks hlupu þeir í átt að nálægum hól og drógu djúpt andann þegar þeir voru öruggir á ný.

„Það var nálægt því!“ sagði Njáll og brosti af létti. Þeir hlógu báðir stressaðir og gerðu sér grein fyrir því að ævintýri þeirra væri ekki búið enn. Eyðimörkin er villtur staður og þeir vissu að þeir hefðu sögur að segja þegar þeir komu heim!



Ævintýri Steingríms og Njáls í eyðimörkinni er barna bók um tvo stráka á 8 ára aldri, Steingrím og Njáll. Þá bókinni er fjallað um ævintýri strákanna. Þessi bók býður upp á einstakan boðskap. Boðskapur bókarinnar snýst aðallega um vináttu og ævintýraþrá. Þ gegnum ferðalag sitt í eyðimörkinni læra Steingrímur og Njáll að takast á við óvæntar áskoranir saman og styrkja vináttuna í erfiðum aðstæðum.

Sagan sýnir einnig mikilvægi þess að vera forvitinn og opinn fyrir nýjum upplifunum en að huga samt alltaf að öryggi. Ævintýri þeirra í ókunnum og hættulegum heimi leiðir þá til að uppgötva nýja hluti og byggir upp sjálfstraust, en minnir einnig á að umhverfið er óútreiknanlegt og krefst varfærni og virðingar.